

Michał Parczewski

Bachórz, gm. Dynów, woj.
przemyskie. Stanowisko 16

Informator Archeologiczny : badania 9, 161

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

BACHÓRZ, gm. Dynów
woj. przemyskie
Stanowisko 16

Instytut Archeologii
Uniwersytetu Jagiellońskiego

Badania prowadził mgr Michał Parczewski. Finansowało Muzeum Okręgowe w Rzeszowie. Czwar-ty sezon badań. Osada otwarta wielokulturowa, głównie wczesnośredniowieczna.

Wykopy założono w rejonie części północno-zachodniej dotychczas przebadanego terenu, odsłaniając powierzchnię 347 m². Ujawniono kilka skupisk oraz znaczną ilość luźnego materiału prahistorycznego datowane- go na neolit, epokę brązu i wczesną epokę żelaza /grupa tarnobrzeńska/, późny okres lateński /ceramika grafitowa celtycka/ i wczesny okres wpły- wów rzymskich.

Zakończono eksplorację "tarnobrzezkiego" obiektu 11, częściowo zba- danego w 1972 r. Z wczesnym okresem wpływów rzymskich wiązało się roz- legie skupisko ceramiki, zalegające w miejscu wystąpienia kilkunastu nie- regularnie rozmieszczonych jam postępowych. Prawdopodobnie z tymże okre- sem należy łączyć obiekt 42 /270 x 170 x 65-70 cm/ o jasnobrunatnym wy- pełnisku. Odsłonięto jedynie trzy obiekty wczesnośredniowieczne. Obiekt 10 /częściowo zbadany w 1972 r./ jest największym z rozkopanych dotąd obiektów tzw. "wannowatych"; jego wymiary osiągają 620 x 200-230 x 60-65 cm/. Czarne wypełnisko zawierało skorupy, przepalone kamienie, kości zwierzęce i polepę. Obiekt 40 stanowił kolejny okaz jamy o zarysie owal- nym i okrągłym, jakich kilka wystąpiło w Bachórze; wymiary wynoszą 180 x 15 x 68 cm.

Silnie zniszczona przez wykop nowożytny jama 41 miała kształt zbli- żony do prostokąta o zaokrąglonych narożnikach i rozmiarach 360 x około 300 x 75-80 cm. Obiekt odznaczający się intensywnie czarnym zabarwieniem dostarczył wielką ilość ułamków naczyń, kości zwierzęcych, polepę i dużo przepalonych kamieni. W jamach 40 i 41 znaleziono noże żelazne. Wśród licznie występującej poza zespołami ceramiki wczesnośredniowiecznej wyróżnia się fragment brzegu z żeberkiem pod krawędzią, analogiczny do wydobytego w 1974 r. z obiektu 39 /datowanego na VI-VII w./.

Uzyskany materiał wczesnośredniowieczny można ogólnie datować na VI-IX /X?/ wiek z tym, że badane w sezonie sprawozdawczym obiekty pocho- dzą z VII/?/ VIII-IX w.

BAKOWO, gm. Dąbrowa Biskupia
woj. bydgoskie

patrz
okres wpływów rzymskich